

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια του 154ου Διαγωνισμού Λύσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου

Αι λύσεις γίνονται δεκταί μέχρι της 1ης Μαΐου. Αλλά και πέραν της προθεσμίας ταύτης, εφ' όσον δεν έχουν ακόμη δημοσιευθή.

172. Δεξιόγραφος

Μαλλιά μονάχα επρόθεσα Σε μίαν αντίωνμία Και γιά να βρω τί έγινε, Άνοιγ' Άστρονομία.

*Εστάλη υπό της "Αδδας.

173. Συλλαβόγραφος

Άνωμμία προσωπίκη Μι ποταμών ενώθηκε Και πόλις άστατική Άρχαία έφανερώθηκε.

*Εστάλη υπό του Πληρωμένου Ήπειρωτου

174. Αίνιγμα

Είς των Κενταύρων τ' άσπρονόν μου, Δέξ' όσον όραίνω τ' όθλαζόν μου,

*Εστάλη υπό της Ήρωίδος της Αιγής

175. Πυραμίδς Άντιστραμμένη

* * * + * * * = Νήσος του Ίονίου. * * * + * * * = Δένδρον. * * * + * * * = Νήσος του Αιγαίου. + Οί σκαυροί κατοικίδιον ζώον.

*Εστάλη υπό του Τροπαίου του Αρχαίου

176. Ποίω

+ + + + + = Πόλις της Ν. Ελλάδος.

* * + * * = Άγγεϊόν.

* * + * * = Μεγαλόνησος.

* * + * * = Ποτόν.

* * + * * = Νήσος του Ίονίου.

*Εστάλη υπό της Ρεζεντίας.

177-179. Συμπληρώσεις Φράσεων

1. — τ' ό κέρδος.

2. — τ' ό πέν.

3. — τ' ό μέλλον.

*Εστάλη υπό του Υακί Πατριδος

180-184. Μαγικόν Γράμμα

Τη ανταλλαγή ενής γράμματος έκάστης των κάτωθι λέξεων δι' ενός άλλου, πάντοτε του αυτού, να σχηματισθών, άνευ αναγραμματισμού, άλλα τόσαι λέξεις:

Νότος, δίοςος, βάρος, άδάμιας, νέος.

*Εστάλη υπό την Εθλιν της Μάννας

185. Μισοστιχίς έξ Άντιθέτων

Τά μετρία γράμματα των αντίθετων των κάτωθι λέξεων, αποτελούν είδος Πνευματικής Άσκήσεως:

νήσος, νύξ, έγεία, διάφορα, άνατολή, έλεϊνος, εμπρός, λογρός, άλλος, δέσις.

*Εστάλη υπό της Χάριτος

186. Φωνηεντόλιπον

σ - όρδ; - ζ - τι - προν - κ - τζ; - ζ - τι - κλζν

*Εστάλη υπό του Πόδου του Έλληνισμού

187. Γρίφος

Ιράπ δι έ. Ιράπ ραπ τι έ. Ιράπ δι έ. Μάτα

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματ. Άσκήσ. των φύλλ. 49 και 50

603. Άρχζόνιος (ζακ, ζώνη, ός;) — 604. Τζνος - κήνος. — 605. Πζ - Πζν. — 606. Πότε - πότ. — 607. (Τ' ό Ψαροκόκαλον καταργείται, έ - παιδή έθρομοειθής λαλθασιμένον.) — 608. Άνθος - θός = άν + (τιμή - μή =) τι + (Πάρης - ρί =) πθ

+ (ιατρός; - ζα =) Τζός = ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ. — 609. Ή Καθή (ανή) Διαθήκη. — 610. ΔΑΞ - ΞΑΝΔΡΟΣ (Άγριος, Λείος, Εύπαγής, Ξηρός, Άποεκής, Νίος, Δύτης, Ράπτος, Όλιθος, Στΐ - θος;) — 611. Ή ίσχυς εν τή ένώσει. — 612. Ό Ά - ρμοειθής ήτο δίκαιος (ώ - ρ' εις τι - ό' εις τ' - όδή Κέως.)

613. Μένανδρος; (μέν, Άνδρος;) — 614. Ά - θος (α,θός;) — 615. Άρτος - άρπος. — 616. Ά - ρτων - Άρτων.

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

617. ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

618. Β Α Ν ΑΡΑ ΒΟΙ ΦΥΤΟΝ ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΥΒΟΕΥΣ ΟΑΙ ΗΕΡΙΣΤΕΡΑ ΙΩΟ Β Ν Ν

619-623. Διά του Η: Ηίλος, Λίπος, π - όθος, πόθος, αίπω. — 624. ΛΥΣΑΝΑΡΟΣ (Λυσίας, Υδράργυρος, Σοφοκλής, Άγχιμύκων, Νικότακτος, Δούναβις, Ροδόκη, Όλορος, Σύρια.) — 625. Ό φιλόσοφος; ζή πτωχός; διά νάποθόνη πλούσιος. — 626. Μη επιθίμει άδύνατα (μή επί θή μι α - δανά - τα.)

15-103 Ηλιοβασιλευμα, ίσως: μά γιατί να μου είπες ψεύτικ; Ξεφύρε; είνε ό καλύτερός μου φίλος. Στενημαχιστάκι

15-106 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Fanny Demetriades, Bul. Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

15-107 Α νταλλάσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Προτιμώ καλλόνες και τοπειά. Διεύθυνσις: Marie Cambani. Bul Cuzza 273, Braila (Roumanie).

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμών ύπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

Table with subscription information including 'ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ', 'ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ', and 'ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20'.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Όλοι οι ήθοποιοί ήταν μαζεμένοι στη μιτωσκότεινη σκηνή. Γενική δυσθυμία έβασίλευε στον θίασο και ο Καντινιώ, με το θάρρος του έταίρου της Γαλλικής Κωμωδίας, έπήρε κατά μέρος τον διευθυντή της σκηνής και του είπε:

— Τί της θέλατε σήμερα της δοκιμής; Ήταν καμμία ανάγκη;

Ό διευθυντής του είπε τότε εμπιστευτικά, ότι ο θιασάρχης επέμενε να μάθουν τα μέρη τους οι αναπληρωματικοί, γιατί προέβλεπε, φαίνεται, τίποτε άποσιρτησεις ήθοποιών και ό άνθρωπος ήθελε να πάρη τα μέτρα του.

Εν τώ μεταξύ, ο Έρρίκος είχεν άνακατευθί με τους άλλους ήθοποιούς, που ήταν καθισμένοι εδώ κ' εκεί στης παρέκλες και στο τραπέζι, τα μόνα έπιπλα της σκηνής, και συνωμιλούσαν για τη χθεσινή παράστασι.

<

θιάσου. πού μόλις χθές είχε φθάση στην Οστάνδη.

Μ' όλη του λοιπόν την εύκολία, μπήκε στην αίθουσα, πού την έχωριζε από τη σκηνή, κατεβασμένη τώρα, ή σιδερένια αύλαία. Έβλεπε δώ και κεί, και σε λίγο βρήκε κείνο πού ζητούσε: μια πορτούλα πού τυγκοινωνούσε τη σκηνή

«Ο Άγκλας έκαμε άμέσως την αντίκατάστασι...» (Σελ. 126, στ. 6'.)

με την αίθουσα και πού ήταν στο πλάι της αύλαίας, εκεί κοντά στην όρχηστρα.

Την άνοίγει και βροίσκεται 'ς ένα σκοτεινό διάδρομο. Στην άκρη του εινε μια σιδερένια σκαλίτσα. Την αναβάνει και φθάνει στη σκηνή, όπου ή δοκιμές εξακολουθούν. Σιγά-σιγά, άπαρηγόρητος, διευθύνεται στα παρασκηνία και εθάνει σε μίαν άλλη σκάλα, πού οδηγεί στα καμαρίνια των ήθοποιών.

Κανείς δεν τον βλέπει, κανείς δεν τον προσέχει. Η σκάλα εινε έρημη. Ο Άγκλας ανεβαίνει τα σκαλιά τρία-τρία. Φθάνει επάνω και χαμογελά ευχαριστημένος, και αναπνέει.

Ένας διάδρομος εκτείνεται εμπρός του, με καμιά είκοσι πορτούλες στη γραμμή. Κι' επάνω σε κάθε πορτούλα, εινε γραμμένο με κιμαλία το όνομα του ήθοποιού πού έχει το καμαρίνι.

Η καλοτυχία αυτή του επιτρέπει να βρη γρήγορα εκείνο πού ζητούσε, δηλαδή το καμαρίνι του Καντινιού.

Μπαίνει μέσα, ανάβει το ηλεκτρικό και άστραπη θριάμβου φωτίζει το πρόσωπό του.

Εκεί, επάνω στο τραπέζι της τουαλέτας, άνάμεσα σε μπουκαλάκια και κουτάκια, είχε ιδη το ρεβόλβερ, πού μεταχειρίζεται ο ήθοποιός στη σκηνή της αυτοκτονίας. Ο φροντιστής της σκηνής το είχε βάλη εκεί, από νωρίς, να εινε

πρόχειρο για την άποψη παράστασι. Μαντεύετε ίτως το καινούργιο σχέδιο του Άγκλας.

Βέβαιος πιά ο κακούργος, ότι ο μικρός Δαλλινύ τον είχε καταλάβη, έσκέφθη να πάρη τα μέτρα του. Αν ο μικρός έλεγε μια λέξη, ήταν χαμένος. Ο μικρός λοιπόν έπρεπε να λείψη από τη μέση...

Άλλα και το νέο αυτό κακούρημα του κλέπτου της Πιστωτικής, έπρεπε να γίνη μ' όλη εκείνη την τέχνη, πού του εξασφάλιζε πάντα την άτιμωρησία.

Και δεν ήταν δύσκολο. Είχε ιδη την προηγουμένη μέρα στο θέατρο εκείνη τη σκηνή, πού ο πατέρας σκοτώνει κατα λάθος το παιδί του. Δεν είχε λοιπόν να κάμη άλλο, παρά νάντικαταστήση τα άσφαιρα φυσέκια του ρεβόλβερ, με άλλα πού θα είχαν σφαίρες. Κι' ή δουλειά του έτελείωνε. Αν συνέβαινε ένα τέτοιο «δυστύχημα» στο θέατρο, ποιος θα έσφαινόταν να τον κατηγορήση αυτόν ως δράστη;

Ο Άγκλας έβγαλε τότε από την τσέπη του δυο ρεβόλβερ διαφορετικά. Κ' είδε με χαρά του, ότι το έν απ' αυτά ήταν σχεδόν όμοιο μ' εκείνο πού εβρίσκειτο επάνω στο τραπέζι.

Έκαμε άμέσως την αντίκατάστασι. Άρισε φέρη το τραπέζι το ρεβόλβερ πού είχε φέρη κ' έβαλε στην τσέπη του το ρεβόλβερ του θεάτρου.

Και αφού έβεβαιώθη άκόμη μια φορά, ότι το όπλο πού άφιν' εκεί είχε όλα τα φυσέκια, και ότι ή σκανδάλη ήταν μαλακή και ή ασφάλεια βγαλμένη, με πολλές προφυλάξεις βγήκε από το καμαρίνι.

Και χωρίς να συναντήση παρά μόνο δυο μηχανικούς της σκηνής, πού δεν του έδωσαν καμιά προσοχή, ξανάκανε τον ίδιο δρόμο και γύρισε στο καφενεϊό.

Χαμογελούσε μοχθηρά κάτω από τα ψεύτικα γένια του κ' έψιθύριζε, σαν να ήθελε να δικαιολογηθί:

«— Τί φταίω εγώ;... Η τύχη έβαλε αυτό το παιδί, εμπόδιο στο δρόμο μου. Έτσι έπρεπε να κάμη, για να γλυτώσω.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Τό δυστύχημα του θεάτρου.

Όταν ο Έρρικος, το βράδυ, ξαναπήγε στο θέατρο, ήταν σε μια νευρική κατάστασι άπερίγραπτη. Του κάκου ο Καν-

τινύ προσπαθούσε να την κατευγάγη και τον εξώριζε να ξεχωρή για λίγες ώρες τα οικογενειακά του.

Όταν ο γερω-ήθοποιός, για να ευχαριστήση τον μαθητή του, παρουσιάσθηκε στον Όμιλο κ' έζήτητε τον κόμητα Ρουσόστη, τον έδιωξαν με τέτοιο τρόπο, πού ήταν φανερό ότι ο ίδιος είχε δώτη διαταγές, για ν' άποφύγη την επικίνδυνη συνάντησι.

Έπειτα ο Έρρικος έτηλεγράφησε στην αδελφή του, στο Παρίσι, για να μάθη απλώς αν ο Άγκλας εβρίσκετο εκεί ολοένα. Κ' έλαβε τηλεγραφικώς αυτή την άπάντησι:

«Ο σύζυγός μου λείπει σε ταξείδι για εργασίες του στο Λυών. Χαίρω πολύ για την έπιτυχία σου. Σε φιλώ. Λουίζα.»

— Μα βέβαια, εφώναξε ο Έρρικος, πώς μπορεί να εινε και στο Παρίσι, αφού εινε στην Οστάνδη; Λοιπόν, τί λέτε τώρα, δασκαλέ μου; Είμαι άκόμη τρελλός κ' εξακολουθώ να βλέπω παντού τον γαμπρό μου;

Έτσι ο Καντινιύ άρχισε να πείθεται, όσο παράξενη κι' αν του εφαινετο αυτή ή ιστορία. Δεν τ' ώμολογούσε όμως στον μαθητή του, γιατί προς το παρόν, το κυριώτερο ήταν να παίξη καλά τον ρόλο του ο μικρός Δαλλινύ. Το δράμα ολο έστηριζέτο 'ς αυτόν.

— Σήγασε τώρα, μικρέ! του έλεγε ο καλός Καντινιύ. Πρέπει να σέβεται

«Ο κύριος Ρουσόστη είχε δεχθί να συνοδεύη μερικά μέλη του Όμιλου...» (Σελ. 127, στ. α'.)

κανείς το επάγγελμα πού εδιάλεξε, γιατί μόνον ο σεβασμός αυτός, ή εύσυνειδησία, τα εξευγενίζει όλα. Ο εύσυνειδητός ή ήθοποιός, από της όκτώ το βράδυ ως τα μεσάνυχτα, δεν πρέπει να έχη άλλες σκέψεις και φροντίδες έξω από τον ρόλο πού παίζει. Δεν έχει το δικαίωμα να χαρη ή να λυπηθί για πράγματα δικα

του. Να είσαι εύσυνειδητός, παιδί μου, και να έχης το αίσθημα του καθήκοντος. Αυτό εινε το παν στη ζωή. Βάλ το καλά στο νού σου και πήγαινε να ντυθής.

Ο μικρός Έρρικος τώβαλε στο νού του όσο μπόρεσε, κι' έτρεξε στο καμαρίνι του.

Εκεί ντύθηκε γρήγορα, βάφθηκε, έτοιμασθηκε στην εντέλεια, χωρίς να ξεχάση να ρίξη άκόμη μια ματιά και στο όλο του, πού ποτέ ένας ήθοποιός δεν τον ξέρει στην εντέλεια, πριν από την πενηκοστή ή εξηκοστή παράστασι. Ύστερα κατέβηκε στα παρασκηνία κι' έπεριμένε να έλθη ή σειρά του.

Όπως και χθές, ή σάλα ήταν γεμάτη και ο θεατρώνης, καταχαρούμενος, εφώναζε:

— Έχουμε τουλάχιστο πεντακόσια φράγκα παραπάνω από χθές!

Η πρώτη πράξις έπήγε πολύ καλά, αλλά 'ς αυτή ο μικρός Δαλλινύ δεν είχε μεγάλο μέρος. Όλη του ή προσοχή κι' έλαι του οι φόβοι ήταν για τη δευτέρα, όπου είχε τη μεγάλη εκείνη σκηνή της αυτοκτονίας.

Νάτος τώρα, με το μικρό του σμόκιν, με το άσπρο του κολάρο, με το μακρύ του πανταλόνι, μπαίνει στο δωμάτιο, όπου ο τραπεζίτης κάθεται μπροστά στο γραφεϊό του, με το κεφάλι πεσμένο 'ς ένα σωρό από χαρτιά. Μόλις βλέπει το παιδί του, ο πατέρας σηκώνεται και προσπαθεί να κρύψη το ρεβόλβερ. Άλλ' ο μικρός το είδε, τα μάτια του δεν ξεκολλούν από εκείνο το όπλο και θέλει τώρα να το πάρη.

Από το βάθος ενός θεωρείου, ένας κύριος με φραγκο παρακολούθει το δράμα με το πιο ζωηρό ενδιαφέρον. Φαίνεται ότι ή σκηνή του προξενεί μεγάλη συγκίνησι, γιατί εινε κάτωχρος.

Ο κύριος αυτός εινε ο Άγκλας, πού είχε δεχθί, παρά την συνήθειά του, να συνοδεύη εκείνο το βράδυ στο θέατρο μερικά μέλη του Όμιλου των Έρετών.

Η σκηνή εξακολουθεί. Στα παρακάλια του παιδιού του, ο πατέρας αποκρίνεται με άριστους υποσέσεις, και ο μικρός, πού έννοει ότι θέλει να τον ξεγελάτη, όρμαξ να του άφαιρέση δια της βίας το πιστόλι. Τον άγκαλιάζει, τον σιλει, τον παρακαλεί και συγχρόνως φάγει στην τσέπη του, για να πάρη το όπλο.

Ο τραπεζίτης αντίστέκεται. Τώρα κρατεί το πιστόλι στο χέρι του. Ο μικρός κρεμιέται από το ύψωμένο του μπράτσο και αγωνίζεται με της μικρές του δυνάμεις, πού της διαπλασάζει ο φόβος, να φθάση το όπλο και να τάρπάξη. Ο πατέρας αναγκάζεται να κατεβάση το χέρι του, αλλά κρατεί το πι-

στόλι μ' όλη του τη δύναμη. Κ' εκεί, επάνω στην πάλη, ακούεται ένας ξηρός κρότος, πού σχεδόν άμέσως τον διαδέχεται μια σπαρακτική κραυγή.

Η κραυγή αυτή αναγκάζει τον Έρρικο να ξανανοίξη τα μάτια του, πού τα είχε κλείση πριν πέση στο πάτωμα για να πεθάνη. Και, όρθιος άκόμη, βλέπει στην άλλη άκρη του δωματίου, ένα σώμα να πέφτη με γδούπο. Εινε ο Καντινιύ, ο παπάς, πού έκείνη τη στιγμή, — όπως ήταν ο ρόλος του, — έμπαινε στο δωμάτιο του τραπεζίτου, για να παρασταθί στο θάνατο του παιδιού.

Γιατί έπεσε ο Καντινιύ; Ο Έρρικος δεν έννοει τίποτα. Η αύλαία κατεβαίνει και σε λίγες στιγμές ή σκηνή κατακλύζεται. Τι συνέδη λοιπόν;

Ο Έρρικος, στην αρχή, νομίζει πως ο δασκαλός του έπαθε καμιά λιποθυμία, καμιά συγκοπή. Όρμαξ, διασχίζει τον κύκλο πού τον τριγυρίζει και σταματά με τρόμο και φρίκη: Ο Καντινιύ, ο φίλος του, ο προστάτης του, ο δευτέρος πατέρας του, εινε ξαπλωμένος στο πάτωμα της σκηνής, με τα μάτια κλειστά, μέσα σ' ένα βάλτο από αίμα. Και το πρόσωπό του εινε τρομακτικά πελιδνό.

(Έπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΔΕΛΦΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

Αγαπητοί μου,

ΚΑΘΩΣ σας εινε ή Διάπλασις, την προπερασμένη Τετάρτη μίλησα στον «Παρνασσό» για τους αδελφούς Παράσχους, τον Γεώργιο πού ήταν ένας καλός ποιητής ετών καιρό του, και τον Άχιλλέα, πού ήταν ένας ποιητής μεγάλος. Μοξ φαίνεται, ότι εκείνο πού σας ενδιαφέρει περισσότερο, και πού μπορώ να σας το πώ κ' εδώ, — γιατί δεν μπορούσατε βέβαια να έλθετε όλοι στη διάλεξί μου, — εινε ή αγάπη, ή στοργή, πού συνέδεε τους δυο αυτούς αδελφούς. Μία στοργή πού έμεινε πιά παροιμιώδης μιά αδελφική αγάπη, πού έκαμε τους συγχρόνους να θαυμάζουν και να σκαλούν τους Παράσχους «νέους Διοσκούρους».

Ο Γεώργιος ήταν δεκατέσσερα χρόνια μεγαλύτερος από τον αδελφό του. Του έχρησιμους λοιπόν σαν πατέρας, προστάτης, οδηγός, βοηθός και, καθώς

ήξερε περισσότερα γράμματα από τον αδελφό του, σα δάσκαλος. Ός το τέλος της ζωής του, — ο Γεώργιος πέθανε στα 1886, — αυτός του διώρθωνε τα ποιήματά του. Μερικοί μάλιστα λέγουν, ότι από την μεγάλη του λατρεία προς τον νεώτερον αδελφό, έπαυσε σε λίγο να γράφη, μολονότι ήταν καλύτερος ποιητής από κείνον, μόνο και μόνο για να μην τον επισκιάση. Αυτό δεν το πολυπιστεύω, γιατί από τα λίγα σωζόμενα ποιήματα του Γεωργίου, δεν φαίνεται πράγματι να ήταν άνωτερος ποιητής από τον Άχιλλέα. Άλλ' άδιάφορο... Κι' αυτή ή θυσία αν δεν έγενοιτο εκ μέρους του χάριν του λατρευτού αδελφού, έγειναν όμως όλες ή άλλες, πού ίτως εινε και μεγαλύτερες. Κανείς τέλος πάντων δεν μπορεί να καυχηθί ότι αγάπησε περισσότερο έναν αδελφό του από τον καλό, τον ενάρετο και φιλότιμο αυτόν Γεώργιο, πού έμεινε και άγαμος, για να έχη πάντα σαν οικογένειά του την οικογένειά του Άχιλλέως.

Άλλά και ο Άχιλλεύς υπεραγαπούσε τον Γεώργιο. Δεν ήταν δείγμα λατρείας πού να μη του το έδειξε όσο ζούσε. Κι' όταν τον έχασε, — δέκα σχεδόν χρόνια πριν πεθάνη κι' ο ίδιος, — τον έκλαψε όσο πικρά δεν έκλαψε ούτε το παιδί του, τον Αιμόλιο. Ο Άχιλλεύς Παράσχος εινε καθαυτό ένας έλεγειακός ποιητής. Τα έλεγεία του εινε τα καλύτερα ποιήματά του. Και πάλι από τα έλεγεία αυτά, τα ωραιότερα ειν' εκείνα πού έγραψε στο θάνατο του αδελφού του. Ακριβώς γιατί του τα υπαγόρευσε ή βαθύτερη λύπη πού αισθάνθηκε στη λυπημένη του ζωή. Σ' αυτά βρίσκει κανείς στίχους πού εινε αληθινά δάκρυα, κρυσταλλωμένα σε διαμάντια της νεοελληνικής ποιήσεως. Παραδείγματατος χάριν αυτοί:

Δυο ήμαστε άκόμη γέες, — όμως και τώρα δυο, και τώρα! όσο ζω θά ζης στο μνήμα σου το κρύο. Άχ, τάδελφικά μοιάζουμε τα πολυαγαπημένα! Τους Διοσκούρους. Έχουμε το Χάρο μοιρασμένα και τη Ζωή, όταν αυτούς. Δεν πέθανες άκόμη, Έξω απ' τον τάφο βρίσκεισαι, και είμαι μέσ' [στο γάμα]

Πάντα μαζί μ'ού περπατείς, και κοιτούμαι μαζί σου 'Εγώ σου λέω «ζήνησε!» και συ μου λές: «κοιμήσου!»

Όσο να δώση ο καλός Θεός νάνταμωθούμε 'Αληθινά να ζήσουμε κι' αληθεία να ταφούμε.

Κι' αυτό το επίγραμμα, « Η Ζήλεια μου».

Όλοι ζήλεύουν πλούτη, κάλλη, Νεότητα και δόξαν έλλοι. Έγώ της ζήλειας έχω πόνο 'Α δέ λ φ ι α σαν κυτάζω μόνω.

Ω, τί ώραία πού εινε! Όραία σαν την αδελφική αγάπη. Δεν υπάρχει ωραιότερο στον κόσμο, παρά να βλέπη κανείς αδελφία έτσι αγαπημένα!..

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια).

Δέν υπέφερε βέβαια διά τόν εαυτόν του, αλλά διά τόν Μωρίς Ζιλλάρ, τόν όποϊον δέν ήμπορούσε τώρα νά έλευθερώτη, μετανοεί δέ πικρώς, και τόν έτυπτε φορά ή συνείδησις, διότι συγκατετέθη εις την έκουσίαν φυλάκισιν του νεαρού ντέτεκτιβ.

Είς τόν κρότον που έκαμεν ή θύρα άνοιγομένη, ό μαρκήσιος έσήκωσε τό κεφάλι του και τά χείλη του έψιθύρισαν :

— Τελος πάντων ! ή άπάντησις... 'Ο συμβολαιογράφος...

— 'Οχι, τόν διέκοψε σαρκαστικώς ό Σκυλοκέφαλος' ό συμβολαιογράφος δέν έδωσεν άκόμη σημεϊον ζωής και αυτό καταντᾷ άπελπιστικόν' άλλ' άς τάφισωμεν αυτά πρὸς τό παρόν. 'Ο γέρος που βλέπετε, διαβάζει την τύχη ετης γραμμές των χειρών όπως σε βιβλίο. Δόστε του τό χέρι σας. Μπορεί νά σας πῆ τίποτε ενδιαφέρον.

— 'Αν ξέρη, πῶς μου πῆ ποτε θά βγῶ άπ' αυτή τῆ φυλ...

'Αλλά ένα βλέμμα του Σκυλοκέφαλου τόν έκαμε νάφισῆ την λέξιν ήμετελῆ.

— 'Απ' αυτό τό σπῆτι, διώρρωσεν άμέσως ό Σίμων. 'Αλλά γιατί όχι ; 'Ο γέρος μου είπε πράγματα έκπληκτικώτερα. 'Εμπιστευθῆτέ του τό χέρι σας και θά ιδῆτε. 'Ισως θά σας πῆ γιατί άργεῖ τόσο ή άπάντησις που περιμένετε.

'Ο μαρκήσιος εκύτταξε μίαν στιγμήν τόν χειρομάντιν με την σκιαικὴν στολήν και τῷ έτεινεν άδιαφόρως τό άριστορον του χέρι.

— Δέν θά μείνετε καιρό έδῶ-μέσα, ήρχισεν ό Μωρίς Ζιλλάρ. Δυό μερες άκόμη, τό πολύ.

'Ο μαρκήσιος ὤψωσε τούς ὤμους.

— 'Ο άνθρωπος σας, είπε, θέλει νά μου δώση μίά έλπίδα, που δέν μπορῶ πιά νά την έχω. Μήπως τόν έφέρατε έπίτηδες ;

— Καθόλου ! διεμαρτυρήθη ό Σκυλοκέφαλος. 'Εγῶ δέν τῷ είπα οὔτε λέξι !

— 'Ω, τώρα βλέπω και κάτι άλλο ! έφώναξεν έξαφνα ό ψευδομάντις, προσποιούμενος έκπληξιν μεγάλην.

— Τί ; ήρώτησεν ό Σκυλοκέφαλος' πῆς-τό γρήγορα !

— Δέν μπορῶ νά τό πῶ δυνατά, άπεκρίθη ό γέρος' εἶνε πολύ μυστικο... δέν θά έτολομούσα...

— Πῆς μου τό εστ' αυτό, έπρότεινεν ό μαρκήσιος, άκόμη δύσπιστος, άλλ' έπιθυμῶν νά τελειώση αυτή ή σκηνή, την όποιαν έξελάμβανεν άκόμη ως φάρσα του Σκυλοκέφαλου.

— Στ' αυτή μάλιστα, συγκατετέθη ό μάντις.

Τότε έσκυψεν άνωθεν τῷ μαρκησιου και τῷ έψιθύρισε γαλλικά, όσον σιγώτερα ήμποροῦσε :

— Κρατήστε την έκπληξί σας... φανῆτε άδιάφορος, ὄλας διόλου άδιάφορος... Είμαι ό Μωρίς Ζιλλάρ !

'Ο μαρκήσιος συνεκρατήθη και ό ντέτεκτιβ έξηκολούθησε :

— 'Εχετε θάρρος ! 'Εκεῖ στην άκρη, κοντά στην πόρτα, έριξα ένα πακετάκι. 'Υποσχθητέ μου, ότι θάκοιουθήσετε κατά γράμμα τάς ὁδηγίας που θά βρῆτε κει-μέσα. Και έλπίζετε !

'Ο μαρκήσιος ένευσε με τρόπον εις τόν Μωρίς ότι έννόησε και ότι θά συμμορφουῖτο πιστῶς.

— Λοιπόν, αυτή ή αποκάλυψις, ή φοβερᾶ, τί ήταν ; ήρώτα μετ' ὀλίγα λεπτά ό Σκυλοκέφαλος τόν γέροντα στρατιώτην, ενώ τῷ έπλήρωαν την άξίαν τῷ «γουρουνοῦ» του. 'Ελα τώρα, είμαστε οἱ δυό μας' πῆς μου την και μένα.

— Δέν μπορῶ, άπεκρίθη ό Μωρίς άποχαιρετῶν τόν ληστήν, δέν θά τό πιστεύατε.

— Θά τό πιστεύσω, ότι κι' αν εἶνε !

— Μάθετε λοιπόν, ότι και οἱ δυό αυτοί τζέντλεμαν θά πεθάνουν έξαφνικά και πολύ γρήγορα. Τά χέρια τους τό λέγουν καθαρώτατα.

— 'Αδύνατο !

— 'Εκείνο που σας λέγω. Τῷ χέρι δέν με γελᾷ ποτέ. Θά πεθάνουν κ' οἱ δυό !

'Ο ψευδομάντις έφυγε και ό αρχιληστής έμεινε σullenόγιστος.

Δέν τῷ άρέσει καθόλου ή τελευταία αυτή προφητεία !..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

'Υπνος που μοιάζει με θάνατον.

'Ακόμη μίαν φοράν, ό Μωρίς Ζιλλάρ έπετύγγανεν ένα θαυμάσιον σχέδιον.

Μεταμρισεμένος, κατώρρωσε νά γελᾷση όχι μόνον τούς έχθρους του, τόν Σκυλοκέφαλον και τόν Ράλφ, δια τούς όποιους αἱ έπιτυχέστεραι μεταμορφώσεις δέν είχαν μυστικόν, άλλ' και αυτήν την 'Αστυνομίαν, ή όποία τόν κατεζήτηε ως «Ρ», δραπέτην-κατάδικον.

Διότι μόλις έγνωσθη ή δραπέτευσίτου, ὄλα τά λαγωνικά της λονδινείου αστυνομίας έτέθησαν εις κίνησιν. 'Αν τόν συνελάμβανον, θά τόν φυλάκισαν πάλιν και βεβαίως θάρρῶσε πολύ ζωσ νάποδειχθῆ ή ταυτότης του. 'Αλλά και με ὄλας αυτές τάς δυσκολίας, χωρίς εἶνε την τελείαν του μεταμόρφωσιν, τό θάρρος και την ψυχραιμίαν, τό τέχνασμα του, ως είδαμεν, έπέτυχε θαυμασίως.

Μόλις έμειναν μόνον, ό Ούίλλιαμ Χόλκερ και ό μαρκήσιος Δερνύ, — καθένας, έννοείται, χωριστά, — άνοιξαν τό πακετάκι που τούς είχαν άφισῆ ό Μωρίς Ζιλλάρ.

Περιείχεν ένα μικρό κουτάκι με μίαν λευκήν σκόνην και ένα γραμματάκι, γραμμένο με τό χέρι του νεαρού ντέτεκτιβ, τό όποϊον έλεγεν :

«'Η σκόνη αυτή έχει την ιδιότητα νά βυθίζη εις ληθαργικόν ύπνον, έντελῶς ὅμοιον με θάνατον, διαρκούντα τρεῖς ήμέρας. Εἶνε ινδικόν φάρμακον, εις τό όποϊον έχω άπόλυτον εμπιστοσύνην, διότι εκείνος που μου τό έδωσε, τό έδοκίμασεν ό ίδιος. 'Όταν θά τό πάρετε, ή καρδιά σας θά κτυπᾷ τόσο σιγά, ὡστε και ό έμπειρότερος ιατρός θά σας εκλάβη ως νεκρόν. Τῷ αἵμα σας θά κυκλοφορῆ βραδυτάτα και τό προσωπόν σας θά γίνη σαν τό κερί.

«'Ο Σκυλοκέφαλος θά νομίσῆ βέβαια, ότι έδηλητηριάσθητε δια νάποφύγετε τά βασανιστήρια του. 'Επρόντισα νά τόν προετοιμάσω δι' αυτήν την ιδέαν με τάς προφητείας μου.

«'Εννοείται, ότι ό κακοῦργος θά φροντίση δια την ταφήν σας, ή όποία θά γίνη νύκτα, δια νά μή μωρισθῆ τίποτε ή 'Αστυνομία. 'Αλλά μή φοβᾷσθε ! 'Θά είμαι εκεί με μερικους φίλους, θά έπι-

πέσω κατά των νεκροπατιών του Σκυλοκέφαλου και θά τούς διασκορπίσω.

«Αυτά μόνον ήμπορούσα νά κάμω, διότι ή γῶ κατακρησθαί υπό της 'Αστυνομίας του Λονδίνου. Θά ήτο άδύνατον νά προσβάλω φανερά τόν Σκυλοκέφαλον, χωρίς νά συλληθῶ.

«'Εχετε θάρρος κ' εμπιστοσύνην. Θά επιτύχω !»

Τῷ γόητρον, τό όποϊον έξήσκει ό νεαρός ντέτεκτιβ επί των φίλων του ήτο τόσο μεγάλον, ὡστε χωρίς τόν παραμικρόν διαταγμόν, ό Ούίλλιαμ Χόλκερ και ό μαρκήσιος Δερνύ έπῆραν την σκόνην άμέσως μετά την άνάγνωσιν της έκπληξης.

Εἰς τάς πέντε, ό Σκυλοκέφαλος, συλλογιζόμενος πάντοτε την παράδοξον προφητείαν τῷ Σκώτου, άπεφάσισε νά έπισκερθῆ τούς αἰγμάλωτους του.

Μόλις εἰσῆλθεν εις τό δωμάτιον, όπου εκρατείται ό μαρκήσιος, οἱ φίλοι του τόν είδαν νά έπιστρέφῆ τρέχων, με μεγάλας κραυγᾶς και χειρονομίας.

Εἶχεν ιδῆ τόν μαρκήσιον έξήπλωμένον εις τό κρεβάτι του, άναίσθητον, με τά χέρια κρεμασμένα και τό προσωπόν πελιδόν.

— Εἶνε νεκρός ! έτραύλισε ό Σίμων. Άνοκτόνησε !

— 'Α' μπᾶ ! έκαμεν ό Ράλφ, πλησιάζων τό σῶμα. Δέν εἶνε δυνατόν' ένας τζέντλεμαν δέν αυτοκτονεῖ ποτέ, κ' αυτές ήταν ένας τζέντλεμαν αληθινός. Κάνετε λάθος' θά εἶνε μόνο λιποθυμισμένος.

'Αλλ' άφῶν τόν έξήτασε καλλίτερα, έπίσθη και αυτός ότι πράγματι ό μαρκήσιος δέν ήτο ζωντανός.

— Τῷ σῶμα εἶνε άκόμη ζεστό, παρε-

τήρησεν ό βασιλεὺς των μεταμορφωτῶν αυτό σημαίνει ότι μόλις πρὸ μίας ὥρας ό αἰγμάλωτος αυτοκτόνησε.

'Εξαφνα ό Σκυλοκέφαλος εκύτταξε τό μέτωπον του κ' έφώναξε :

— Κακά τό εἶπε κείνος ό γέρος !.. Καί στην αρχή δέν ήθελα νά τό πιστεύσω... Πᾶμε γρήγορα στον άλλον !..

Και ό άλλος, δηλαδή ό Ούίλλιαμ Χόλκερ, έφαινετο επίσης νεκρός. 'Εξήπλωμένος άνάσκελα, με τό προσωπόν λευκότερον και από κερί, ό 'Αμερικανός δέν άνέπνευε διόλου...

Εἰς μίαν τσέπην τῷ αυτόχειρος εὐρέθη ένα κουτάκι άδειον, τό όποϊον — δέν έμεινε περι τούτου ή έλαχίστη άμβολία, — θά περιείχε τό δηλητήριο.

('Επεται συνέχεια)

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΛΕΞΙ Ο ΚΟΥΚΟΣ...

Εἶπε ό Κούκος στον 'Αητό : — Τά καμπίσια τά πουλιά Δέν γιά όνα τό και τό :

Ποῖον μᾶς δῶσαν Βασιλιά θέλετε νά μάθετε ;

Στά βουιά που κάθεται και δέ συγκαταβαίνει, γιά νά ιδῆ ό,τι μᾶς τυχαίνει !

— Μᾶ και σὺ έπρεπε νά εἰπῆς Δίχως διόλου νά ντραπῆς :

'Αμυαλά μου, μάθετε, Στά ψηλά ποῖος κάθεται, Βλέπει πῶς καλύτερα ?

Και θεωρεῖ... μακρύτερα !

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΟΠΤΙΚΗ ΠΙΠΤΗ

— Περιεργο ! Πῶς αυτή ή φωαία ποδηλάτης έχει έτσι άσχημα πόδια ; Και δέν μοιάζουν σαν άνδρικά ;...

— 'Απλούστατα ήταν ό δάσκαλός της, ό κ. Στραβοκάνης, που την εκρατούσε άπό πίσω, γιά νά μή πέση.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Βλέπε «'Οδηγόν Συνδρομητοῦ», Κεφ. ΙΒ']

α') Λυναομοιογρησις Εικονος

Με αυτές της σκόρπιες νότες και τά διάφορα μουσικά σημεϊα, νά σχηματισθῆ ή εἰκὼν τῷ 'Αρχιμουσικῷ.

β') Παιζνιον

'Εστᾶλη υπό Στυλιανῶ Μ. Λοῦη.

Word search grid with letters: ΟΝ, ΠΑ, ΜΑΙ, ΛΑ, ΚΟ, ΣΠΑΡ, ΠΑΙ, ΤΡΑΙ, ΤΗ, ΡΙΝ, ΝΑΥ, ΘΟΣ, ΚΑ

Νά συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαί αυτές, ὡστε νάποτελεσοθῶν τά ὄνματα πέντε πόλεων της 'Ελλάδος.

γ') Μεταγραμματισμός

'Εστᾶλη υπό τῷ 'Αλβανοφάγου 'Ηπειρώτου.

Βγάλε κάπα, βάλε μί, Και θά ιδῆς εις τῆ στιγμή, 'Από κάτι που φωτίζει, Κᾶτι άλλο που σκουπίζει.

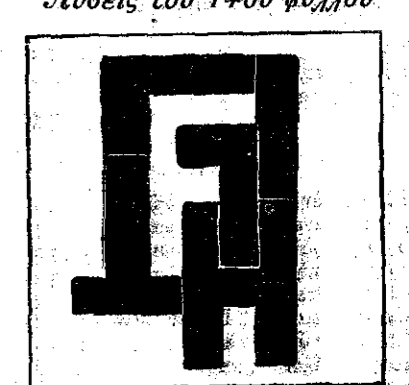
δ') Διά τούς Τζαζμοαδεις

Enigme

'Εστᾶλη υπό της 'Εσμερῆλδης

Je suis un mot léger, Formé de cinq voyelles ; Un S est le seul noeud Qui les unit entre elles.

Λύσεις τῷ 14ου φύλλου

α') 'Ιδου πῶς σχηματίζεται τό F. β') Λονδίνον, Λιθερπούλη, 'Οξφόρδη, Βριστόλη. — γ') Les grandes pensées viennent du coeur.

Ίδε τον Όδηγό του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΜΤΩΝ

Συνδρομη- του, Κεφ. Β.

ΠΕΘΑΜΕΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Λουλουδι που όταν άνοιξες, ροδόφυγε ή αύγη και το μεσημεριάτικο σέ μάρανε λιούπυ...

Επέθανες χωρίς για σέ να λυπηθώ κανείς, —άλήθεια! Πούός θα πρόσεχε σ' ένα νεκρό λουλουδι...

Ελληνικόν Ίδεώδες

Ο ΤΥΧΕΡΟΣ

Ο μικρός Τάκης εινε ο τυχερότερος του σπιτιού και πολύ καμαρώνει όταν άκούη να του τό λένε...

Εσύ, στόν πόνο καθενός, ψυχή μου, που ποινεις, έφαλες στό χαμό του Έσού...

Τό λαχείον ήγοράσθη και άνεμένετο ά- νυπομόνωσ ή κλήρωσις. Ήτο τόσο βέ- βαιοσ περί της τύχης του ο Τάκης...

Αχ, τί άτυχος που είμαι! έφώνα- ξε, και άρχισε τά κλάματα.

Ακτίς Ηλίου

Τίποτε δέν μπορεί να δείξη πειό καθα- ρά, πειό φανερά την άνθρωπινή άδυναμία...

Κι' έγω δέν θέλεις να σου κάνω τί- ποτε; μου λέγει με παράπονο ή πενταε- τής άνεμοίλα μου.

διώξιμοσ σκοπόν, δέν έχει την δύναμιν να βιάσθω τον άνηφορικόν δρόμον της επι- θυμίας της...

Αραγε ύπήρξε ποτέ κανείς που να έλεγε χωρίς τό φοβερόν «ή» «θέλω τούτο»...

Ελληνική Αίγλη

ΣΥΝΤΡΙΜΜΙΑ

1. Ένας γέρος με παιδάκι Άπ' τό χέρι βασταγμένο, Βοήθασ τά βήματά του...

Τό παιδάκι τώρα μόλις άρχισε να περπατῆ. Και ο δύστυχος ο γέρος τώρα πιά ραβδί κρατῆ.

Και ο ένας μ'α κι' ο άλλος βόηθασ τον σύγροφο του Γιατί έβλεπε πως εινε τούτο και καλό δικό του.

Χαράστονε που βλέπει τά πράγματ' όλα ροδίνα Θά ζήση—και του πρόπει— χρόνια πολλά κι' άνώδυνα.

Ποιό εινε όμορφώτερο, ο ήλιος, τό φεγγάρι, ή θάλασσα ή τά βουνά, τό κῆμα ή τό χορτάρι;

Όλα χ'οννε και κάτι τι μι' άχιτίδα, ένα χάδι' Τό φίλημα, τό άρωμα, τό φῶς ή τό σκοτάδι.

Γιόρτη

ΜΙΚΡΟΥΛΑΣ ΜΕΓΑΛΗ ΘΥΣΙΑ

Έσού θα τσακίσης τά καρύδια, έλεγα στην πηρέτρια, έγω θα κοπανίσω την ζάχαρι γρήγορα, γιατί πρέπει να εινε έτοι- μο τό γλυκισμα τό μεσημέρι για τό τραπέζι.

Κι' έγω δέν θέλεις να σου κάνω τί- ποτε; μου λέγει με παράπονο ή πενταε- τής άνεμοίλα μου.

Πώς όχι! περίμενε και τώρα κάτι θα σου βρω και σένα' να, όταν άκούς τό κου- δούνι, να τούχης ν' άνοιγής την πόρτα.

Τι καλά! να, κι' έγω τί ώραία δου- λειά θα σου κάνω' θα μου δώσης όμως έπειτα ένα μεγάλο κομμάτι γλυκό, ε ;

Βέβαια. Έπειτα από μισή ώρα τό γλυκό ήτο έτοιμο, και κατεγνόμην να τό κόβω, κα- θώς δε έδιδα στην άνεμοίλα μου τό με- γάλo κομμάτι που της ύπεσχέθην, έξαφνα κτυπῆ τό κουδούνι.

Η άνεμοίλα μου, ή όποία δέν έξεχασε καθόλου τά καθήκοντά της, τρέχει στην πόρτα κρατώντας στό χέρι τό γλυκισμα που της είχα δώσει.

Άνησυχούσα όμως, επειδή άγρησε να γυρίση, έπῆγα ή ίδια να ιδω τί κάνει, και εὐρέθηκα παρούσα στην κατωτέρω άφελή σπηνήν.

— Τώρα σου δίνω ψωμί, για πές μου όμως, έχεις ζάχαρι σπιτι σου ; — Όχι, άρχοντοπούλα μου. — Καρύδια ; — Ούτε.

Είσαι φτωχή λοιπόν; να σου δώσω εγώ αυτό να τό πάρης για τό παιδάκι σου, αφού δέν μπορείς να τό κάμης τόσο ο- ραίο γλυκό' εινε καλλίτερο από ψωμί. Πάρ' το λοιπόν.

Η ζητιάνα στην άρχη διατάξουσα, έπῆ- γε επιτέλους τό γλυκισμα, αφού έφίλησε πολύ τό χεράκι που της τό έδιδε.

Μπορούσα να μην άνταμείψω την με- γαούλα άνεπιάν μου, μ' ένα δεύτερο μεγαα- λο κομμάτι, δια την μεγάλην της θυσίαν; Νησιωτοπούλα

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ ΣΤΟ ΠΗΓΑΔΙ

Αιρεσμένοσ στόν Ήρωα του 1915. Διηγούνται για τους κατοίκους του Γε- ρασιού (Κρητικού χωριού) τό έξης νόστιμο έπεισόδιον :

Ένας άπ' αυτούς έπῆγε μι' σεληνοφύ- τιστη ρόκτα να τραβήξη νερό από τό πη- γάδι, ότε έντρομος βλέπει την πανσέληνον να γυαλίξη μεσ' στό νερό. «Οϊ!! για τό θρόνος του Θεού, δουλειά που την επάθα- μενε, τρέξτε, χωριανοί, τό φεγγάρι έπεσε στό πηγάδι. Φέστε τζεγκιέλια και σκουινιά να τ' ανασύρωμενε.»

Οι χωρικοί τρέξαν με τά ζητηθέντα, έρριψαν τά τζεγκιέλια μ' ένα χονδρόν σκουινί και προσπαθούσαν να δώσουν τί- σος στόν οφθαλό τό ώραίο τον νυκτεριό στολιδι. Όταν δε τό τζεγκιέλι έπιασε μι' μεγάλη πέτρα,

«Α!! και τό πιόσπασμενε» φωνάζουν οι χωρικοί και μι' μεγάλη άνθρωπινή σειρά εσηματίζετο γύρω από τό σκουινί. Έξα- φνα τό σκουινί σπάσει και να σου οι κα- λοι μας χωρικοί βροθήκανε όλοι άνάσκε- λα κυτάζοντας τον οφθαλό, όπου, ο του θαύματος, βλέπουν τό φεγγάρι να παίξη κυνηγητό με κάτι μικρά σφηνεράκια.

«Έπείσασμενε, χωριανοί, φωνάζουν' μι' γέ-α-ε που τό πετάξαμενε» !! Πνεύμα της Αντιλογίας

ΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ

Κόκκινο- κόκκινο και γελαστό κρέμα- ται τό τριαντάφυλλο από την τριανταφυλ- λιά και περηφανεύεται, βλέποντας την ό- μορφιά του στό κρυσταλλένια νερό της λίμνης που την καθρεφτίζει. Ο άνεμος του χαιδένει άτάλα- άπαλά και ο ήλιος του στέλνει γλυκά φιλάκια με τις άχιτίδες του. Μιά όμως τσουνικίδα που ήτανε εκεί

ΔΗΛΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ ΤΟΥ ΞΕΣΠΕΘΩΜΑΤΟΣ

Οι Πράκτορες, όσοι μου όφειλον ά- κόμη από πάλησιν φύλλων, δέν θα λά- βουν παρά μόνον έως τό προεσπῆ 17ον. Από τό 18ον ή άποστολή θα διακοπή ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΑΝΕΞΑΙΡΕΤΩΣ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΔΕΝ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΗ ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΤΩΝ, μέχρι της ήμέρας καθ' ήν θα γί- νη ή διεκπεραίωσις των εν λόγω φύλλων.

Είς τό μέτρον τούτο προβαίνω όχι έξ έλλείψεως έμπιστοσύνης, άλλ' ΕΞ Α- ΝΑΓΚΗΣ' διότι ένεκα της φοβερῆς ε- περτιμῆσεως του χάρτου, πρέπει να εο- πρῶται χρημάτα, δια να εμπορω να τυπώω τά επί πλέον δια τους Πράκτο- ρας φύλλα. Μετά την ένκαθάρισιν μά- λιστα των Πρακτόρων, θα τυπώω τό- σα μόνον φύλλα άγοραστῶν, οσα θα χρει- άζωνται δια τους Πράκτορας έννοιους, οι όποιοι θα έχουν έξοφλήση ένκαίρωσ τούς λογαριασμούς των. Έπομένως οι άλλοι, οι καθυστερούντες, εάν θελήσουν να πληρώσουν μετά την έκδοσιν του 18ου φύλλου και να παραγγείλουν άν- τίτυπα δια τους άγοραστῆς των, τρέχουν τον κίνδυνον να μη εύρουν διαθέσιμα.

Φριξος

Η ΔΙΑΝΟΜΗ

Μίαν φοράν, μι' κυρία έπεσεκέφη με τά τέσσαρα παιδιά της, τον πάππον, εις τον όρειον του κήπον.

Ο πάππος έκοψε, δια να τους τριτάρη, από την άχλαδιά, τέσσαρα ώραία και με- γάλα άχλάδια.

Αυτοίμα που δέν έχουν ώριμάσει περιόσσοτερα, ειπε με τό αγαθόν του μει- διάμα. Νό ιδούμε όμως τώρα ποιος από σῆς θα μωροσή να τά μωράση, χωρίς να κόψη κανένα. Είθε πέντε άτομα και τά άχλάδια εινε τέσσαρα...

Η μικρά Μαρία ήσάθετο ότι ήμπο- ρούσεν αυτή να τό κάμη. Δια να μη φανή όμως προσέτις, έπεριμενε να ιδη μήπως θανάλαμβανε κανείς άλλος.

Αλλά όλοι έσωποούσαν. —Κανείς; ήσώθησεν ο πάππος. — Έγώ! έφώναξε τότε ή Μαρία' μόνον να μου δώσετε την άδειά να προσθέσω πραγματά άνόμοια, έτεροειδή.

— Ελευθέρου! ειπεν ο πάππος. Έμπρός! — Λοιπόν! άρχισεν ή Μαρία' εγώ, ή ά- δελφή μου και έν άχλάδι, κάμουν τρία. Οι δύο αδελφί μου και έν άχλάδι κάμουν τρία. Η μητέρα μας και δύο άχλάδια, κά- μουν πάλιν τρία. Και έτσι εγενεν ή δια- νομή.

—Και από μένα έχεις ακόμη μι' αν- θεδέσμην, ειπεν ο πάππος. Ο λογαρια- σμός αυτός τιμῆ τό πνεύμα σου, αλλά και άποδεικνύει την παιδικήν σου καρ- διαν άξιαν των μεγαλυτέρων επαιώνων.

(Διασκευή) Μεσοηγιακή Ακτι

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Στην έξοχή. Ο πατέρας :— Δέν σου φαίνεται, Τάκη, πῶς ή στέρα έχει λίγο νερό ; Ο υίός :—Ναι, αλλά ξέρετε, τώρα θα εινε... άμωταις!

Εστάλη όπό του Μυστηριώδους. * * *

Η μεγάλη αδελφή, δείχνουσα στόν Κωστά- ην τό χάρτην : —Ναι, Κωστάκη, εδῶ εινε ή Σμύρνη. Και ο Κωστάκης, έκκλητικός : —Και που εινε ο μπαμπῆς ;

Εστάλη από τό Βουνό της Μανωλίσσας.

Ήρω της Έπανάστασεως, οσωτά αυτά που λές δια τά ψευδώνυμα. Τό ψευδώνυμον καθῶσ και τό όνομα, δέν άναδεικνύει τον άνθρωπον, αλλά ο άνθρωπος άναδεικνύει τό ψευδώνυμόν του. Έν τούτοις και ο Τέλλος Άγρας έχει ψευδῶ- νυμον ηρωϊκόν.

Πνεύμα της Αντιλογίας, αυτά τά λέγονι με- ρικοί Σοσιαλιστάι. Κατ' αυτούς, αι μηχαναί βλάπτουν την κοινωνίαν, διότι άγρικαθιστόν τάς έργατικάς χείρας. Έν τούτοις και αι μηχαν- ναί θέλουν τους έργάτας των, κάμουν δε τά προιόντα εὐθηνώτερα, τά όποία εινε όφέλιμα τῆς κοινωνίας. Ένα κακόν έξουδετερώνεται από έν άλλο. Ούτε εινε λογικόν να πῆ κανείς, ότι πρώ- τα έπρεπε ναλλάξουν αι «κοινωνικαί συνθήκαι» και έπειτα να έπερσοθῶν αι μηχαναί.

Τρελλή Σανθούλα, και άλλοι μου γράφουν από την Κέρκυρα, ότι στενοχωρούσιν τώρα που έκλεισαν τά σχολεία δια τον φόβον της χα- λείρας. Εὐτυχώς ή επιδημία εύρίσκεται εις ύπε- ρσιν και ελπίζω, ότι αυτή ή στενοχωρία δέν θα διαρκήσῃ πολύ.

Ο Έκπροσθητής του Βυζαντίου συνιπῆ εις την Αγοριοβιόλετταν και τό όιτομον Λε- ξικόν της Έλληνικής Αρχαιολογίας του Α. Ραγκαβῆ. Περιέχει, λέγει, άρχαιολογικόν θη- σαυρόν, που δέν εύρίσκειται εις άλλα Λεξικά. Βε- βαιώς χρησιμείαι και αυτό πολύ. Δέν εινε όμως τό «Έγκυκλοπαιδικόν Λεξικόν», τό μικρόν και περιεκτικόν των πάντων, σάν του Λαρούς, που εζήτησεν ή Αγοριοβιόλεττα.

Δέν τόξουρα, Ώραία Κέρκυρα, ότι ειναι έγ- γονή του Γεωργίου Καλοσγούρου. Επιστηνής λό- γος, πραγματικῶς. Ποιῶ θα χαρῶ ότα θα τυ- πουθῶν και τινέκδοτα έργα του, μεγάλης αξίας βέβαια, όπως και τά τυπωμένα.

Ο φίλος μου Ζήτω ή Διάπλασις μ' έρωτῆ διατί τό «Έλληνικόν Σχολείον» ονομάζεται ούτω. Μήπως δια τά Σχολεία δέν εινε Έλλη- νικά; Κ' εγώ καλά- καλά δέν τό ξέρω. Μού φκινεται όμως ότι «Έλληνικά» ονομάσθησαν κατ' αντίθεσιν των «Δημοτικῶν», δηλαδή των συντρομεμένων υπό του Δῆ. ου, ένῶ αυτά εινε του Κράτους; εις να ελέγμενε Βασιλικά». Ε- πιπαι, εις αυτά αρχίξει ή διδασκαλία της άρ- χαιάς Έλληνικής, της καθαυτῆς ελληνικής, διότι εις τά Δημοτικά διδάσκειται ή ομιλουμένη και ή νεοελληνική. Πάλιν ήμπορεί να έγω και λάθος.

Α; μῆς άπαντήση όποιος ξέρει. Γιατί, Σπύρο, και Βαλέριε Γ. Μέγα, δεχθήτε τά βαδύτατα συλλυπητήριά μου δια τον θάνατον της λατρευτής σας μητέρας. Ο Θεός να σας στείλη την παρηγοριαν του εις την μεγάλην αυ- την συμφοράν.

Ωραίας έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν την εβδομάδα και οι έξῆς : ο Νικητής, Ανθημέ- νη Κερασιά, Νικηφόρον Ξίφος, Ξεντευμένη Πογκιποπούλα, Αρελής Σανθούλα και Λευ- τεριά στούς Σιλάβους. — Εξέτελεσα τάς πα- ραγγελίας των και τους εύχαριστώ δια τά κα- λά των λόγια και τά ξεσπαθώματα.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Αυτήν την εβδομάδα έλαβα τά εξῆς : «Διδάγματα». — Σκέψεις και γράματ'. — Ο φόβος του Πέτρον. — Επιστημένη φίλια. — Μία παλαιά σημείωσις. — Ψέμματα. — Αι ώραι του έτους. — Ανοσιβιτική Πρωία. — Μι- κρή Μυστική δια γυναικῶν. — Αντιλήψεις. — Παιδικά Πνεύματα και διάφορα δια τους Έβδ. Διαγωνισμούς.

Κρητική της σημερινῆς Σελίδος :— Ε- χω καμιά τριαντάριά κομμάτια ξεχωρισμένα δια να τά δημοσιεύσω. Απ' αυτά, τά σήμερον δημοσιεύμενα έδιαλέθησαν ώστε να εινε διαφο- ρετικά—και από ένα του καθενός—δια την ποι- κιλίαν. Οσπε δέν ειν' έντελώς τά καλλίτερα άπ' όσα έλαβα εις διάστημα ένός μηνός.

Τό «Πελαγονικόν Λουλούδι» εὐμορφον, με πολύ τρυφερόν αίσθημα και καλήν στιχογραφίαν. — Α-

